

HERINNERINGEN VAN EEN OUD-WEDSTRIJDZEILER

Henk Hennink schrijft zijn herinneringen aan zijn zeiltijd in de 50-er jaren. Hij was toen een beginnend wedstrijdzeiler. Na het winnen van een wedstrijd op de Oude IJssel in Doesburg kreeg hij een heel bijzondere medaille.

In de winter van 1952 – 53 heb ik een vergrote BM gebouwd, later hoorde ik dat deze over het algemeen een 16 kwadraat wordt genoemd. De aanleiding tot de bouw was eigenlijk heel bijzonder.

Het hout, Iroko, ook wel Afrikaans team genaamd, had ik aanvankelijk bedoeld om meubels van te maken voor mijn toekomstige huwelijk. Maar zoals wel vaker gebeurde kwamen er strubbelingen. Kortom: de verkering was uit.

De hardhouten delen kon ik toen niet meer terugbrengen.

Toen ontstond het idee om er een boot van te bouwen.

Zo gezegd, zo gedaan. In november ben ik begonnen en begin juni werd de boot te water gelaten.

Bij de onderlinge wedstrijden van mijn vereniging Jason bleek het een snel scheepje te zijn. Oudere leden wilden mijn boot wel gaan varen bij wedstrijden tegen Vahalis Nijmegen, het Cabinetje Zutphen en de Oude IJssel Doesburg. Dat werd toen mijn eerste wedstrijd op 28 juni 1953. Ik wilde het zelf proberen zonder hulp van die ervaren oudere zeilers.

Alle boten van Jason werden naast en achter een sleepboot van Arnhem naar Doesburg gesleept. Zondagmiddag waren de wedstrijden op de Oude IJssel. Ik kwam uit in de klasse ongeregistreerde BM's. Er stond een licht windje, windkracht 3-4 denk ik. Kortom, het ging goed en ik kwam als eerste over de eindstreep.

Ik won daar een heel aparte medaille met de beeltenis van Koningin Juliana.

De medaille die zeilvereniging De Oude IJssel kreeg in 1953

Zeilvereniging de Oude IJssel heeft die medaille gekregen omdat zij op zondag 1 februari 1953 als één van de eersten naar Zeeland is gegaan om de mensen te helpen na de watersnoodramp en ze van de daken en uit bomen te halen. De vereniging had daarvoor boten en buitenboordmotoren. De gemeente Doesburg heeft toen voor vrachtauto's gezorgd voor vervoer naar Zeeland. De wens van de koningin was echter om de medaille te verzeilen in een wedstrijd.

In die jaren heb ik nog vele prijzen gewonnen Ik heb nog tot het voorjaar van 1998 met deze boot gevaren. Dus zo'n 45 jaar en altijd met veel plezier.

O ja, mijn verkering is in de nazomer van 1953 weer goed op de rails gekomen. Alleen vroeg mijn vriendin toen "waar heb je dat hout gelaten?" Ik heb geantwoord "dat heb ik in de Rijn gegooid". Mijn zeilvrienden zeiden later "Henk zeilt in zijn huwelijksbootje".

De medaille is nu bij Siny in het archief.